

DELO ŽIVLJENJE



glasilo delavcev delovne organizacije alpina žiri

LETNIK 21

ŠTEVILKA 2

ŽIRI, FEBRUAR 1984

Olimpiada je tu, juhuhuuu!

Olimpijske igre v Sarajevu, ki so jih nekateri pričakali z velikim navdušenjem, drugi spet z obilo mero skepse, češ, kako bomo to zmogli, so tu.

Sedaj so se olimpijski boji že dodobra razmahnili, vsak od nas si je dobil svoje ljubljence, naše želje se stopnjujejo. O vsem tem, torej o športnih uspehih in seveda tudi o uspelih ali neuspehih olimpijskih igrah bomo še in še govorili, ko bodo igre končane.

Začetek iger je sovpadal s slovenskim kulturnim praznikom. To je seveda čisto slučajno, vendar je za nas prav to lahko vzpodbuda. Kakor je nekdanji naš veliki pesnik France Prešeren s svojo poezijo prodril v sveto-

vni literarni vrh, tako so olimpijske igre lahko odskočna deska za naš prodor v svet.

Morda se komu zdi čudno, češ, kaj mešamo Prešerna z olimpiado. Toda, kar pomislimo, kaj vse bodo opazovali športniki in ostali gostje in zlasti novinarji.

Gostje spoznavajo Jugoslavijo, nas in naše življenje, našo kulturo. Svet danes ceni predvsem lepoto, kakovost, spoštovanje rokov, primerne cene... To so vrednote, ki so vredne vsakega kulturnega ustvarjanja, to so dosežki, ki jih ceni civilizirani svet. Ali bomo sposobni ta zgodovinski izziv izkoristiti in se zavihetati s svojim delom tako visoko, kot

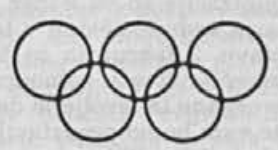
se je nekdanj Prešeren s svojim literarnim ustvarjanjem? To je vprašanje; odgovor je v nas samih, v naši moči, v našem znanju, doslednosti, kulturi... kajti naš kulturni odnos do sveta bo tudi naše jamstvo za še večje uspehe.

Delo smo dobro postavili, svet že ceni naše smučarske čevlje, naši tekmovalci že dosegajo mednarodne uspehe. Toda, razvoj v svetu je vse hitrejši, zato je naša odgovornost do že doseženega še toliko večja in le, če bomo znali v korak z ostalimi, bomo resnično napredovali in bili cenjeni.

To pa je vendar naš cilj, kajne?!



Vsem našim tekmovalcem želimo, da bi naleteli na čimmanj ovir



Sarajevo 84

Olimpijske novice

Vsaka beseda, ki jo boste v tej rubriki prebrali danes, bo seveda že zastarela. Vrtinec dogodkov na olimpijskih igrah se je zavrtel z velikansko naglico; vrtijo ga tekmovalci, organizatorji, gostje, novinarji. Le-ti so preko sredstev javnega obveščanja v ta vrtinec potegnili ves svet. Sarajevo z okolico, pravzaprav vsa Jugoslavija pa v teh dneh postaja nekakšno središče sveta.

Okoli geofizičnega središča Jugoslavije, ki je na Ilidži pri Sarajevu, so se zgrnile misli Jugoslovancev.

Navijamo za naše, toda navijamo tudi za vse druge prave športnike, ki so med nami. Športni uspeh iger bo dosežen, ne glede na to, ali bodo prav naši med najboljšimi.

Kot kaže, so tekmovališča pripravljena za vrhunske dosežke, če vreme ne bo pretirano nagajalo, bodo športniki tu res dosegli kar je le mogoče. To pa bo za nas prav tako velik dosežek.

N. P.



Ob rob sklepov delavskih svetov

Delegati delavskih svetov: TOZD Proizvodnja, TOZD Prodaja, DSSS in delovne organizacije so se konec januarja zadnjič sestali v tem sestavu. 2. februarja so bile namreč volitve v samoupravne organe in izvoljene delegate vam bomo predstavili v naslednji številki.

Na zadnjih sejah so delegati vseh delavskih svetov obravnavali in potrdili predloge inventurnih komisij, ki so opravile popis ob koncu leta 1983. Na vseh sejah je poročal predsednik centralne inventurne komisije Zoran Kopač, in ugotovljeno je bilo, da so komisije svoje delo dobro opravile. Tudi dejansko stanje se dokaj ujema s knjižnim in ni bilo ugotovljeno večjih viškov in manjkov. Kljub temu pa komisije opozarjajo na to, da poslovanje ponekod še ni dovolj dobro urejeno (predvsem gre za dokumentacijo) in v zvezi s tem že pripravljajo nove organizacijske predpise. Kljub vsemu pa so se razmere tudi na tem področju precej izboljšale.

V času javne razprave o predlogu sprememb pravilnikov o delovnih razmerjih na posredovano gradivo ni bilo pripomb ali dodatnih predlogov, zato so delavski sveti predlagali, da se spremembe oz. dopolnitve sprejmejo na zborih delavcev v februarju. Nadalje je bilo obravnavano poročilo o izvajanju družbenega dogovora o kadrovski politiki v občini

Škofja Loka, pri čemer so delno ocenjevali kadrovsko politiko tudi v delovni organizaciji. Podana je bila informacija, da se načrtovane spremembe samoupravnega sporazuma o temeljnih plana občinske zdravstvene skupnosti za obdobje 1981 do 1985 že izvajajo, ker jih je sprejela več kot polovica zavarovancev. Vendar so bile spremembe sprejete šele potem, ko je v regiji bilo sprejeto stališče, da se 49. člen Zakona o zdravstvenem varstvu, ki predvideva prenos obveznosti v zvezi z invalidnostjo, nesrečami pri delu in poklicnimi obolenji na delovne organizacije, v tem srednjeročnem planu še ne izvaja. To pa je bil tudi pri nas, poleg drugih vzrokov, eden glavnih vzrokov, da spremembe niso bile sprejete na prejšnjih sejah delavskih svetov.

Delavski svet delovne organizacije

pa je sprejel še predlog samoupravnih splošnih aktov in jih predlagal v sprejem na referendumu (9. februarja 1984). V zvezi s temi spremembami pa naj se pravočasno izda poseben Informator, kjer bodo jasno in razumljivo obrazložene te spremembe.

Obravnavani in sprejeti so bili še sklepi odbora za izobraževanje, v javno razpravo pa se da osnutek poslovnika o delu komisije za delitev sredstev sklada skupne porabe — splošni del.

A. K.

dogovarjamo se - dogovorili smo se



Na prvem zasedanju konference OO ZS Alpina je bila dobra udeležba in kvalitetna razprava

Nov program in novo vodstvo

Po nekaj težavah in zakasnitvah so bili januarja izpeljani občni zbori vseh petih osnovnih organizacij Zveze sindikatov (Proizvodnja Žiri, Prodaja, DSSS, Gorenja vas in Col). Resda so bili ti zbori ponekod bolj formalnost, saj so bili sklicani za veliko ljudi skupaj, vedeti pa je treba, da je bilo treba na občnem zboru urediti vse potrebno v zvezi s sindikatom in njegovim nadaljnjim delom, opraviti kandidacijsko konferenco za določitev kandidatnih list za nove samoupravne organe in hkrati razpravljati še o aktih, ki so bili tedaj v javni razpravi in se nanašajo na zakon o minulem delu in pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Kljub temu so sedaj znana nova vodstva.

Oglejmo si jih:

IO TOZD PROIZVODNJA

1. Vinko Jereb, vzdrževanje
2. Janez Kokelj, lahka montaža
3. Slavko Kristan, termoplasti (predsednik)
4. Albin Mlakar, sekalnica
5. Boris Pečelin, šale
6. Rado Podobnik, težka montaža
7. Dina Vončina, razvoj-tehnična
8. Bernarda Zajc, šivalnica
9. Ivanka Jereb, Rovte

IO TOZD PRODAJA

1. Jure Orešnik, izvoz
2. Nada Govekar, MPM
3. Milomirka Gnjatovič, Beograd I (predsednica)
4. Janja Pagon, Idrija,
5. Pešut Boro, Sarajevo II
6. Janez Kavčič, Škofja Loka II
7. Franjo Tolič, Zagreb I
8. Marijan Kršič, Zagreb V
9. Martin Belentin, Domžale

IO DSSS

1. Tone Eniko (predsednik)
2. Anton Žakelj
3. Franci More
4. Igor Šorli
5. Anica Govekar
6. Angelca Jezeršek
7. Nada Jereb

Obrat Gorenja vas

1. Drago Pavkovič (predsednik)
2. Vera Miklavčič
3. Anton Pintar
4. Jože Prosen
5. Valentina Demšar
6. Anica Tratnik
7. Vekoslav Ferlan

Obrat Col

1. Zlata Rupnik (predsednik)
2. Marjetka Rudolf
3. Zmaga Božič
4. Gabrijela Pregelj
5. Marija Koren
6. Vladimir Mikuž



Od odločitve je odvisna kvaliteta dela samoupravnih organov



dogovarjamo se - dogovorili smo se

27. januarja pa je prvič zasedala konferenca osnovnih organizacij Zveze sindikatov Alpine. Izmed 34 vabljenih delegatov, se je konference udeležilo kar 35, žal med njimi ni bilo nikogar s Cola, zelo malo pa je bilo delegatov iz OO TOZD Proizvodnja v Žireh. Drugi so bili praktično vsi.

Ob koncu je konferenca izvolila tudi novo vodstvo konference. Za novega predsednika konference osnovnih organizacij zveze sindikatov je bil izvoljen JANKO RUPNIK, čevljarški tehnik iz

montaže, za sekretarko pa ANICA GOVEKAR, diplomirana ekonomistka iz nabavnega sektorja. Ostali člani IO konf. OO pa so še vsi predsedniki osnovnih organizacij, predsedniki komisij pri konferenci, tajnica, blagajničarka in praproščak, skupaj 19 članov.

Ob koncu pa še tole: delo sindikata ni odvisno le od papirnatih smernic ali dela izvršnega odbora in komisij, temveč tudi od neposrednega in sprotnega sodelovanja delavcev.

N. P.

SICER PA SI OGLEJMO SMERNICE:

V VSEBINSKEM SMISLU

1. Sodelovati pri temeljnih poslovnih odločitvah s ciljem, da bodo v skladu s širšimi interesi delavcev.
2. Organiziranost delovnih opravil in pogoji dela so pomembne sestavine našega prizadevanja, ki ima močan ekonomski in tudi psihološki učinek.
3. Sodelovati pri načrtovanju in neposrednem izvajanju kadrovske politike, da bomo dosegli čimboljše delovne in poslovne uspehe sedaj in v prihodnje.
4. Izpopolniti sistem delitve osebnih dohodkov po delu, vključno z novostmi s področja minulega dela in zlasti spodbujanje ustvarjalnega dela in smotrnega gospodarjenja; zavzemati se za bolj učinkovit sistem delitve.
5. Razširiti in poglobiti sodelovanje s samoupravnimi organi v TOZD in DPO v isti sredini.
6. Skupaj z ostalimi DPO in delegati v DS pripravljati kratke sestanke samoupravnih delovnih skupin, sodelovanje na področju samoupravljanja teče od evidentiranja kandidatov naprej.
7. Življenjski pogoji so postali ostrejši, zato je treba organizirati različne oblike socialne pomoči, morda osnovati sklad solidarnosti, v katerega vplačujejo tudi delavci sami, najbolj potrebni pa iz njega prejema socialne pomoči, kredite in podobno. Še vedno bomo skrbeli za ozimnico, sindikalne prodaje in podobno.
8. Kulturna in rekreacijska dejavnost ni samo odlih, temveč dejavnik, ki vpliva na večjo ustvarjalno in delovno sposobnost delavcev, zato bomo to dejavnost še podpirali in razširjali.

V ORGANIZACIJSKEM SMISLU

1. Ojačati delo osnovnih organizacij in sindikalnih skupin
2. Povečati operativno sposobnost izvršnih odborov osnovnih organizacij
3. Reorganizirati OO TOZD Proizvodnja, ker je prevelika (pritlačje, nadstropje)
4. Ojačati delo komisij pri konferenci
5. Poskrbeti za dosledno izvajanje sklepov Pregledi izvršenih sklepov na sejah.
6. Sklice IO konference in komisije sklicevati na isti dan, da je v tem manj stroškov in udeležba lahko bolj organizirana (prevozi)

V KADROVSKEM SMISLU

1. Kadrovati ustrezne ljudi za predsednike OO, predsednike komisij pri konferenci in druge organe
2. Če neka OO ali komisija ali IO ne dela dobro, takoj preverjati, če so za to kadrovske razlogi.
3. Člane izvršnih organov sproti zamenjavati, če ne morejo aktivno sodelovati pri delu.
4. Pri komisijah, ki imajo težišče dela v Žireh (za ozimnico, za rekreacijo, itd.), vključiti več sodelavcev, da bodo obvladali vsa področja.
5. Organizirati usposabljanje za delo.

Kako doseči spoštovanje plana

Tudi v letu 1984 se postavljajo pred nas delavce Alpine nove zadolžitve in nove planske naloge. Uresničitev postavljenega plana, ki je za leto 1984 skupaj s kooperaci-

organizacija v TOZD PROIZVODNJA razdeljena na tri zelo različne programe z različno tehnologijo in svojevrstnimi zahtevami. Pred nedavnim je nekdo v šali rekel, ko smo obravnavali predlog dekadnega plana, da je to program za dekada za pet različnih čevljarških tovarn. Delno je ta šala tudi resnica. Vedeti pa moramo, da je takšen program v zgodovini Alpine imel in še ima tudi določene prednosti. Dejstvo pa je, da je v teh ekonomskih razmerah širše in pisane programe težje pokrivati s posameznimi repromateriali.



Situacija, ki vlada na trgu iz dneva v dan, to še bolj oostrejuje, saj lahko dnevno ugotovljamo, da ni možno normalno pokriti plana z materialnim pokritjem.

Povečan izvoz nam je omogočil vsaj to, da v celoti gledano nismo imeli veliko zastojev. Za materialno oskrbo so se morali nabavni in izvozni delavci posluževati vseh možnih virov oskrbe, kot so: začasni uvoz, kompenzacije, kooperacije in maloobmejni uvozi. Toda, na žalost, pride kljub velikemu trudu in naporu do zastoja. Največkrat se zatakne prav pri na videz nepomembnih repromaterialih, ki pa so za proizvodnjo prav tako pomembni kot usnje ali podplati. To so predvsem kovinska galanterija, sukanci, trakovi in kartoni ter etikete. Že najmanjši takšen zastoj pri materialih ruši plansko disciplino, zahteva spreminjanje planov ali pa povzroča dodatno delo in stroške.

Spodbudni dosežki v letu 1983 na nekaterih področjih našega dela; povečana količinska proizvodnja, občutno povečan izvoz, dobra prodaja na domačem trgu in sorazmerni porast OD, so nam lahko spodbuda, so pa tudi naša obveza za naprej.

Vendar smo še vedno priča nekaterim nespodbudnim pojavom pri našem poslovanju in izvrševanju naših planskih nalog.

Od teh bi se dotaknil predvsem tistega, kar se v proizvodnji pri izvrševanju plana vedno pogosteje pojavlja. To so zastoji zaradi planske nediscipline, kar velikokrat povzroča problem v sami proizvodnji in končni fazi tudi težave pri spoštovanju dobavnih rokov.

Kje so vzroki?

Vemo, da smo tovarna čevljev z zelo pisanim in pestrim programom, saj je že glede na naše programe or-

Kaj storiti, da se bodo stvari obrnile na bolje? Mislim, da bomo v danih pogojih in razmerah morali vsi delavci, ki pripravljamo proizvodnjo, upoštevati dane razmere in delati še bolj zavzeto, sodelovati in se prilagajati, da pripravimo kolikor mogoče ugodne pogoje za dosego in izvrševanje plana.

Zato naj bi bila ena izmed delovnih »bitk« v letošnjem letu tudi na tem področju in bi s tem tudi omogočili lažje doseganje ciljev, ki so postavljeni. To pa bi bilo tudi iskanje rezerv ter zmanjšanje stroškov.

Vladimir PIVK



dogovarjamo se - dogovorili smo se



Iz montaže šal

Japonska se odpira

V kolikor so podatki točni, je to danes verjetno največje in najbolj potencialno tržišče za smučarsko opremo na svetu, saj doma izdelajo 870.000 parov čevljev, pa še uvozijo jih skoraj 800.000.

V teh količinah so upoštevane verjetno precejšnje količine klasičnih smučarskih čevljev (kot naš Rok izpred let). Torej tržišče v eni sezoni vsrka okrog 1,5 milijona parov, kar pomeni, da gre za trenutno največje tržišče na svetu. Največ uvozijo od Nordice, Koflacha in Salomona.

Od domačih proizvajalcev je največji GROWHILL, z dobrimi 300.000 pari. Medtem ko uvažajo pretežno kvalitetnejši razred smučarskih čevljev v moškem in ženskem asortimanu, za domačo ponudbo lahko ugotovljamo, da je trenutno po designu in tehnologiji zastarela, cenena in pretežno orientirana na otroško-deški program in čevlje za začetnike,

vendar je zaznavati usmeritev za izdelavo boljših čevljev (kopiranje vodilnih proizvajalcev, nakupovanje licenc, oz. starih form propadlih proizvajalcev, itd.). Čevlje ponujajo v veleblagovnicah, specializiranih športnih trgovinah, pa tudi v navadnih trgovinah — pretežno kot znižano blago.

Kar zadeva servisiranje so zaenkrat še v začetni fazi.

Tekaški šport je še v povojih.

Kakšne so v tem možnosti Alpine?

Uvoznik in distributer sta enotnega mnenja, da obstajajo velike možnosti za povečanje prodaje na njihovem trgu pod znamko ALPINA, vendar menijo, da bo to trajalo dalj časa, saj zaenkrat nimamo imena — »image« in si ga moramo še ustvariti. Če primerjam ameriški in japonski trg in predviden položaj Alpine, potem sta si trga različna in sicer: v Ameriki prodamo veliko čevljev v

cenovno nižjem razredu, poizkušamo v srednjem, medtem ko naj bi na Japonskem ponujali srednji in boljši razred čevljev. Zaradi njihovih značilnosti nog (stopala kratka in široka, ploska noga; noge kratke, močne v mečah in ponavadi kar precej na O), bomo morali pri razvoju novih form zelo paziti na širino v stopalu in v peti, pri obstoječem programu pa zagotoviti pravi fitting, kar pomeni poseben program — linija za večino modelov.

Glede na velikost trga in njegovo rast menim, da je delež Alpine pri smučarskih čevljih premajhen in potrebno je storiti vse, da delež povečamo.

Izboljšati bi morali naš servis (rezervni deli, dodatne regulacije, brošure, itd.), kar seveda velja za vsa tržišča. Pri tekaški obutvi moramo napredovati pri ponudbi, posebno dobre možnosti imamo z novim sistemom, ki je še v razvoju.

Tone KAVČIČ

Pomanjkljivosti se ponavljajo



Predsednik centralne inventurne komisije Zoran Kopač

Centralna inventurna komisija je takoj po svojem imenovanju izdelala načrt inventurnih popisov v delovni organizaciji. Skupaj s predstavniki finančno-računovodskega sektorja je izdelala navodila za popis, izdelala rokovnik in izvedla sestanek predsednikov vseh popisnih komisij. Za popisovalce gotovih izdelkov je bila organizirana še posebna inštruktaža.

Popisi so potekali za materiale in surovine 29. novembra, za gotove izdelke 31. decembra. Vsi popisi so bili opravljeni v določenih rokih in kakovostno. Popisana so bila vsa sredstva in vsi viri sredstev.

Popisne komisije so opravile svoje delo vestno in z vso odgovornostjo, izjeme pa, kot vedno, potrjujejo prava.

Posamezne komisije so v svojih poročilih poudarjale:

- ugotovljene rezultate (stanje) popisa
- ugotovljene viške oz. primanjkljaje

— možne likvidacije ugotovljenih viškov in primanjkljajev

— način knjiženja viškov in primanjkljajev

— predloge za odpise ali znižanje cen materialov, drobnega inventarja in osnovnih sredstev

— ugotovitve o primernosti skladiščenja, postopanja z materiali, urejenosti skladišč in podobno.

Skladišča, kjer so komisije popisovale, so bila primerne urejena; tudi letos lahko posebej pohvalimo skladišča materialov.

Pri gotovih izdelkih se je spet pojavilo neurejeno poslovanje pri začasnih (evdenčnih) izdajah blaga, presignacije še vedno povzročajo odstopanja med knjižnim in dejanskim stanjem, zamenjave med različnimi artikli so še vedno prevelike, preklasifikacije kvalitet niso dokumentirane.

Nasploh je komisija ugotovila, da se predlogi komisij iz prejšnjih let niso uveljavljali in da iz leta v leto ugotovljamo iste pomanjkljivosti.

Tudi to, da so vsako leto po komisijah imenovani isti ljudje, da bi bilo potrebno imenovati določeno število novih in rezervnih članov, načelo kroženja med »lažji komisijami« (sredstva, viri) in »težji« (materiali, gotovi izdelki) in podobno.

Delavski sveti so z nekaterimi pripombami sprejeli poročilo in predloge vseh inventurnih komisij, delavski svet delovne organizacije pa je potrdil tudi poročilo centralne inventurne komisije in se zavzel za večjo povezanost med letošnjo in bodočo centralno inventurno komisijo, kateri želim ob naslednjem popisu veliko uspeha.

Zoran KOPAČ



Iz oddelka za izdelavo apreski in druge športne obutve



dogovarjamo se - dogovoriti smo se

Priložnosti ne smemo izpustiti

Sredi olimpiade smo že, zato je morda primerno, da nekoliko osvetlimo vlogo Alpine pri tej največji športni prireditvi pri nas in seveda naša pričakovanja, ki iz tega izhajajo. Naš sogovornik je bil tokrat glavni direktor Tomaž Košir.

DELO-ŽIVLJENJE:
Kako bi opisali sodelovanje Alpine v pripravah na olimpijske igre v Sarajevu?

Tomaž KOŠIR: Kot veste, smo decembra leta 1981 podpisali sponzorsko pogodbo, po kateri smo postali uradni dobavitelj smučarskih čevljev za potrebe olimpiade. Naše pravice, ki iz tega izhajajo so v tem, da olimpijske simbole in vse kar iz tega izhaja v zvezi s smučarskimi čevlji, lahko uporabimo v propagandne nameni po vsem svetu.

Naše obveze po pogodbi so naslednje:

- denarni prispevek 4.000.000 dinarjev
- dobava 1000 parov smučarskih čevljev za uradno osebje

3.200.000 din smo poravnali do leta 1982. ostalo pa moramo v prvem četrtletju letošnjega leta, torej po olimpiadi.

Po tej pogodbi smo mi in kupci naše obutve že koristili naše pravice uporabe olimpijskih simbolov v propagandne namene.

To je že naletelo na določeno odmevnost in ocnjujem, da smo nekaj že pridobili.

Na drugi strani pa bi rad poudaril še dejstvo, da se pravzaprav kot edini proizvajalci tovrstne obutve v Jugoslaviji nismo smeli izogniti temu sodelovanju, saj bi si lahko s tem zaprli prodor v svet.

Slišijo se vseh vrst govorice v zvezi z našo dobavo apreski obutve olimpijskemu komiteju. Moram reči, da smo le-tem prodali 10.000 parov apreski obutve po običajnih grosističnih cenah, kar je bilo tudi že vse plačano pred dobavo obutve. Npravili smo torej dober

posel. Pričakujemo pa sevedo tudi določen propagandni efekt, saj bodo naši čevlji vidni na vsakem koraku.

DELO-ŽIVLJENJE:
Kakšna pa bo naša vloga v toku olimpiade?

Tomaž KOŠIR:
Skupaj z Elanom smo se dogovorili za niz propagandnih akcij, od katerih so se nekatere pričele že pred olimpijskimi igrami. Na nekaterih zelo vidnih stenah hiš so izredno vidni reklamni napisi, skupaj z Elanom smo opremili veliko število izložb.

Za množico 4000 novinarjev z vsega sveta smo spet skupaj z Elanom, pripravili posebno propagandno gradivo, s katalogi in opisi tovarne, kar bo na razpolago v press centru. V zakup smo vzeli del poslovnih prostorov pri Unis Turistu v centru Sarajeva, kjer bomo z Elanom imeli informacijski center in upamo, da bomo v svet usmerili čimveč informacij o tovarni. Pripravili smo tudi program za možnost testiranja naše obutve na terenih Jahorine za naše goste, novinarje in poslovne ljudi. Na Palah smo organizirali izposojevalnico, skratka, skušamo utrditi interes med našimi inozemskimi kupci, za katere smo tudi pripravili program in ogled tekem.

Računamo, da bo teh okoli dvanajst.

Kot veste, smo iz sklada za nerazvite, torej iz sredstev, ki bi jih tako ali tako morali dati, sofinancirali obnovo hotela, kar nam tudi prinaša določene ugodnosti; med drugim bodo tu nastanjeni naši in Elanovi kupci.

DELO-ŽIVLJENJE:
Kdo od naših delavcev bo neposredno sodeloval v teh akcijah?

Tomaž KOŠIR:
V času olimpiade bo v Sarajevu od 7 - 9 ljudi. Nekaj se jih bo menjavalo v informacijski pisarni, drugi bodo v izposojevalnici, drugi spet z reprezentanti, nekateri z našimi gosti.

Tu smo: Helena Kavčič, Tone Kavčič, Tone Možina, Iztok Čuk, Bojan Starman, Lojze Oblak, Janez Šmitek, Milan Herzog, Marija Košir, Tomaž Košir. Seveda ne ves čas olimpiade, temveč izmenoma.

DELO-ŽIVLJENJE:
Kaj pa olimpijada v tekmovalnem smislu?

Tomaž KOŠIR:
Vemo, da od naših Alpininih tekmovalcev nastopa v veleslalomu Grega Benedik. Glede na to, da bo startal kmalu za prvo skupino, upamo in želimo, da bi bil čimbolj uspešen. Sicer pa je o tej plati še prezgodaj govoriti.

Poolimpijsko obdobje bo za nas še tudi zelo pomembno. Konec februarja bo v ZDA mladinsko svetovno smučarsko prvenstvo, na katerem bodo nastopali tudi tekmovalci z našimi čevlji: Rok Petrovič, Sašo Robič, Robert Žan, Katja Lesjak. Tu pričakujemo medalje.

DELO ŽIVLJENJE:
Kako pa po olimpiadi?

Tomaž KOŠIR:
Pomembno je že to, da bo Jugoslavijo spoznal ves svet. To je tudi za nas ugodno, saj marsikdo meni, da smo za »železno zaveso«. S tem bomo pri kupcih pridobili večje zaupanje tudi do naših izdelkov, čeprav smo tu že napredovali.

Mislím, da je poolimpijsko obdobje naša priložnost, le izkoristiti jo moramo. To pa lahko storimo le s svojim delom, razvojem kolekcij, kakovostjo, pravočasnimi dobavami, ustreznimi cenami....

Nejko PODOBNIK



Sponzorska pogodba nam je že prinesla določene koristi



Tudi na olimpiadi bomo prisotni



Poolimpijsko obdobje je naša priložnost

Kontrolorji so velikokrat v zagati

Pravzaprav to sploh ni predstavitev nekega oddelka, je le poskus, da bi opozorili vse delavce na nekatere stalno ponavljajoče se pojave, ki nam znižujejo še večjo poslovno uspešnost, pa tudi vplivajo na naš ugled med potrošniki.

Gostje te rubrike so bili tokrat Franci Poljanšek, Polde Strlič, Ivan Uršič, Viki Žakelj, Ivan Pečelin in Tone Podobnik, torej del naših kontrolorjev, ki pa imajo najširši vpogled na dogajanje.

Kaj neki so nam zaupali, danes čisto na kratko, da bo kdo morda prebral in tudi ukrepal...



Franci POLJANŠEK:

Srečujem se z dilemo: vzeti material ali ostati brez njega. Kvaliteta je seveda posebno vprašanje. Marsikdaj se s proizvajalci uspešno pogovoriti in težave odpraviti. Tare nas tudi prepozno naročanje, saj moramo vedeti, da samo proces v usnjarni teče kar 21 dni.

Polde STRLIČ:

Vemo, da na eni strani odgovorni sklepajo pogodbe z dobavitelji 3 - 4 mesece pred dobavo, po drugi strani pa vse rešujemo v zadnjem hipu. Zgodilo se je celo že, da je naročilo prišlo kasneje, kot je bil rok za dobavo...

Mislím, da delamo premalo načrtno, saj se dogaja, da imamo zaloge materiala velike, toda za vsako izdelavo nekaj manjka, tako da proizvodnja ne more v redu teči.

Kaj storiti? Poslati ljudi domov ali delati, kakor pač gre.

Kar zadeva proizvodnjo pa samo tale podatek:

Mnogokrat odpeljejo v skladišče gotovih izdelkov obutev neklasificirano. Tam kontrolorji rešujejo, kar morejo. Tudi evidenca je v takih primerih zelo vprašljiva.

Ivan Pečelin:

Čutimo prešlabo povezavo v celotnem delovnem procesu, na primer med proizvodnjo in izvozom. Tu enostavno dostikrat ne vemo ne za roke, ne za artikle, ki naj bi jih pripravili za prevoz.

Namesto, da bi se ukvarjali z zadnjo kontrolo kvalitete, tu predvsem kompletiramo pošiljke kupcem. Kako nam to uspeva v tako raztrgani proizvodni verigi, si lahko mislimo. Seveda moramo prej čevlje še klasificirati, saj jih je veliko z oznako N ali X, to je neopredeljeno.



Tone PODOBNIK:

Kot že rečeno, povezava je premajhna. Vsi v tej delovni verigi bi morali vedeti, kdaj mora biti kaj narejeno in pripravljeno in to potem tudi dosledno izvajati, sploh je odgovornost do dela premajhna, izgovarjanja je vse preveč.

Tu se ukvarjamo z vsem drugim, kontrola, je možna le na preskok.

Ivan URŠIČ:

Tudi pri nas imamo težave z materiali, včasih jih ni, drugič so neustrezni. Sicer pa težave odpravljamo s sprotnim dogovarjanjem in moram zatrditi, da običajno kar uspešno.

Viki ŽAKELJ:

Na svojem področju opazim nekatere čisto človeške napake, ki bi jih lahko reševali predvsem z večjo pazljivostjo. Pri notranjih čevljih, ki jih izdelujejo v Viku Vraždin in na Colu se pojavljajo zamenjave barv ali napačno žigosanje.



Zaključek:

Nekaj »ocvirkov« opozarja zlasti na dejstvo, da zaradi svoje raznovrstne proizvodnje na eni strani, po drugi strani pa zaradi svoje velikosti, nismo v celoti kos nalogam, posebno še v razmerah, ko na delo vplivajo tudi zunanji dejavniki. Le majhna nepazljivost je potrebna, pa ni ne parov, ne kvalitete. Pojav zahteva organizacijsko sigurnost, to pa pomeni ustrezno informiranost vseh, ki se v tej verigi znajdejo.

Rešitev za to je morda več: delovni nalog, terminski delovni koledarji, računalniško načrtovanje in spremljanje proizvodnje in ostalih pojavov v poslovnem procesu, dnevno javno obveščanje delavcev o tem, kaj se dogaja. Morda ima še kdo kakšen predlog. Da bi ga vsaj imel, zlasti pa, da bi ga bili sposobni uveljaviti. Pa še to: lotvajmo se stvari — kako bi kaj zmogli, ne pa kako bi se, če le mogoče, česa izognili.

N. P.



Ivan Pečelin in Tone Podobnik z dobro voljo premagujeta mnogo težav



Iz planskega oddelka



Kako ustvarjamo



Pišejo nam iz prodajalne Bihać

Prodavnica »ALPINA« u Bihaću bila je otvorena 1972. godine. Smještena je u stariju dvoetažnu zgradu u vlasništvu Alpine. Prodajni prostor ove prodavnice je 48 m² dok je skladišni prostor veći koristeći gornji deo etaže.

Sama zgrada je locirana na sporednoj ulici, ali u blizini centra grada. Zgrada je starijeg tipa i nije nikad služila za trgovinu, pa su izlozi vrlo mali i nepregledni (80 x 100 cm) i to je veliki nedostatak.

1980 godine izvršena je adaptacija. Znatno se izmjenio sam izgled prodavnice. Prilikom otvaranja prodavnice koja je prvih godina pravila jako mali promet i zapošljavala dva radnika i svrstala se u donji deo rang liste. Kako je promet rastao, tako je i prodavnica išla polako, ali sigurno ka gornjem djelu rang liste.

Po ostvarenom prometu zauzimala je u 1979. godini 29. mjesto, 1980 godine 26. mjesto, 1981 godine 27. mjesto a 1982 godine 25. mjesto, a napravili smo 17.800 din.

Za godinu 1983 imali smo plan 21.000 din, a ostvarili smo 28.000 din. Postavljen je plan za 1984. godinu, u visini 40.000 din, ili 95 % povećanja na plan iz tekuće godine, što smatramo da je prenapregnuto, što će biti teže ostvariti jer je period ekonomske stabilizacije, a kupovna moć potrošača u opadanju.

Kako je promet rastao tako se broj zaposlenih povećavao, pa danas naša prodavnica ima pet zaposlenih radnika. Ovde rade poslovođa prodavnice Derviš Kadić, prodavači Vojić Četiba, Muris Kadić, Minka Šemić in Feiza Spahić.

Pored objektivnih teškoća javljaju se i subjektivne teškoće na čijem odklanjanju se mora više raditi, kao poboljšanje kvaliteta, roka isporuke, posebno kod stranih dobavljača omogućiti veći izbor muške obuće.

Grad Bihać broji 60.000 stanovnika od toga je veliki broj potrošača ove prodavnice koji su zadovoljni s radom in izborom robe u ovoj prodavnici koja pored velike konkurencije pravi najveći promet s obućom u Bihaću.

Sretnu i uspješnu poslovnu 1984. godinu svim prodavnicama »ALPINA« i svim ostalim radnicima, želi kolektiv prodavnice obuće »ALPINA iz Bihaća!

Ne bo šlo gladko

V mesecu septembru lani smo naročili obutev za sezonu pomlad-poletje 1984. Pri oceni naročil smo ugotovljali, da smo se na novo prodajno sezono dobro pripravili in bi si po realizaciji teh naročil lahko obetali uspešno prodajo. Dva meseca po zaključenih naročilih pa so se začele pojavljati večje spremembe. Do sprememb je prihajalo največ zaradi težav pri oskrbovanju z repromateriali (devizna soudeležba) in zaradi večjega porasta cen osnovnih materialov. Zaradi vsega tega so nam dobavitelji začeli sporočati spremembe cen, dobavnih rokov in stornov posameznih artiklov. Zamrznitev cen je vplivala, da so začeli proizvajalci menjati tudi planne proizvodnje, tako da so tiste artikle, ki niso rentabilni, morali v proizvodnji stornirati. Največ sprememb je pri moški obutvi, kjer imamo že se-

daj preslabo ponudbo. Pa tudi pri drugih skupinah obutev (otroški, špagarice) so naročila precej zmanjšana. Vse to bo vplivalo na slabšo ponudbo v prodajalnah, poleg tega pa zaradi realnega padca osebnih dohodkov lahko pričakujemo padec kupne moči.

Pri naročilu obutev do sedaj do posebnih sprememb še ni prišlo, možno pa je, da bodo manjše zakasnitve pri dobavah. Zadovoljni smo, da bomo letos zopet lahko ponudili planinske čevlje — novi program in upamo, da jih bodo potrošniki lepo sprejeli. Prav tako je tudi izdelano nekaj športnih copat, katerih na celotnem jugoslovanskem trgu primanjkuje.

Zavedamo se, da se moramo s situacijo, ki je na tržišču sprijazniti in vložiti vse svoje znanje in delo v to, da iztržimo kar največ.

Silva PIVK



Kdo nas bo najbolje zastopal?



Franc Pečelin se je odločil

Dopisujte v



razgovor za urednikovo mizo — razgovor

na temo KAJ IN KAKO BOMO LETOS DELALI V KRAJEVNI SKUPNOSTI.

V razgovoru so sodelovali: **Ida FILIPIČ-PEČELIN, Rado KAVČIČ, Vinko KOPAČ, Franc KAVČIČ, Janez PRIMOŽIČ, Anton ŽIBERT in Janez KOSMAČ.**

Razgovor je vodil Neško PODOBNIK, zapiske je pripravila Anuška KAVČIČ.

Katera so osnovna izhodišča razvojnega plana krajevne skupnosti za leto 1984?



Ida FILIPIČ-PEČELIN:

Trenutno še ne moremo govoriti o planu krajevne skupnosti za leto 1984 iz več razlogov; govorimo lahko le o nekaterih obrisih, oz. prvih osnutkih plana, ki pa seveda temeljijo na nekaterih predpostavkah, za katere še ne vemo, če jih bo možno uresničiti v takšni višini, kot predvidevamo. Te predpostavke se v glavnem nanašajo na prihodke, oz. na višino sredstev, s katerimi bomo letos gospodarili in od tega je potem odvisno, kaj nam bo uspelo od načrtovanega in željenega tudi uresničiti.

Komisija za finance in gospodarska komisija sta skupaj pripravljali osnutek plana, zato bi najprej povedala, kakšen je predvideni vrstni red sprejemanja plana KS.

Torej osnutek je sedaj pripravljen in sicer v tem smislu, da se prihodki in odhodki pokrivajo. To ni bilo enostavno, kajti v začetku, ko smo se začeli o tem pogovarjati, je bila tehtnica močno nagnjena na stran odhodkov. Podatki, ki jih je delovna skupnost KS zbrala, je bil le bolj spisek želja, kot pa dejanskih možnosti. Tako je bilo potrebno predlog pripraviti tako, da nekatere stvari, ki so dejansko nujne, niso prišle v plan. Seveda je vse odvisno še od javne razprave oz. pripomb in predlogov, ki jih bodo posredovali krajan

kot posamezniki, oz. preko društev, vaških odborov, organizacij in delovnih kolektivov.

Pri virih sredstev smo v začetku planirali bolj pesimistično; upoštevali smo le sredstva, ki naj bi jih zanesljivo dobili. Po tej varianti nismo mogli izdelati primerne osnutka plana, zato smo kasneje pripravili nekoliko bolj optimistično varianto, ki je še vedno realna.

Izhajali smo namreč iz 4 %, ki jih odvajajo delovne organizacije, povečanih za 20 %.

Druga stvar so sredstva, ki bi jih nekatere delovne organizacije morale poravnati že za leto 1983 in so še dolžne za prejšnje leto, nekaj dolga pa je še celo iz leta 1982. Računali smo, da bo tudi to poravnano. Povečanje sredstev iz proračuna je takšno, kot je predvideno v predlogu proračuna, upoštevali pa smo še namenska sredstva OSKIS.

Vse skupaj to predstavlja blizu 32 milijonov dinarjev, oz. 3,2 starih milijard.

Druga osnova za sestavo letošnjega plana je srednje-ročni plan krajevne skupnosti; tretja osnova, ki smo jo prav tako morali upoštevati, je dejansko stanje, torej tiste investicije, ki so že v teku in jih je potrebno dokončati; nekatere stvari predstavljajo dolg iz prejšnjih let. Tu gre za prostore DPD Svoboda, za kar so bila sredstva že odobrena, vendar je investicija izpadla iz znanih razlogov, zato jo je potrebno uvrstiti v finančni načrt za letos.

Glede novih investicij, za katere je bilo rečeno, da jih ne bo dosti, bi omenila v prvi vrsti pločnike, ki so pereč problem, vendar menim, da bi z izgradnjo v letošnjem letu še ne pričeli; za naslednje leto pa naj to predstavlja eno največjih investicij v našem kraju. Projekti so že izdelani, vendar bi morali istočasno zgraditi tudi javno razsvetljavo, ker se ta dela pokrivajo. To smo upoštevali, ko smo pripravljali projekte. Seveda pa to vse skupaj predstavlja precejšnja finančna sredstva (blizu 2,5 milijardi din) in ko se bomo tega lotili, se bo gradilo v fa-

zah, kajti v celoti investicije ne bo možno izpeljati.

Plan KS za leto 1984 pa naj bi sprejemali takole:

Najprej bo svet KS obravnaval osnutek plana, ki ga bo posredoval v obravnavo skupščini KS. Ta bo predlog posredovala v javno obravnavo, tako da bi vse skupaj skušali pripraviti do 16. marca. Takrat bi na skupščini KS plan dokončno tudi sprejeli.

Poglejmo še, katere so največje postavke, ki jih plan predvideva v letošnjem letu.

V bistvu gre tu za štiri velike naloge, vse ostalo pa so sprotne in tekoče naloge, ki jih krajevna skupnost opravlja.

Prva in največja investicija je dokončanje telefonskega omrežja, to je tudi še dolg iz prejšnjih let; predvideli smo 8 milijonov novih dinarjev, vendar je to šele ocena, ker nam v tem trenutku cena materiala in drugega še ni znana.

Druga velika postavka je obnova prostorov DPD Svobode, in sicer gre za ureditev sanitarij, ogrevanja, razsvetljave in garderob in za to je predvideno 6 novih milijonov din. Pri tem se dogovarjamo tudi za možnost koriščenja kakšnega kredita; v primeru da bi nekaj kredita dobili, bi ta sproščena sredstva potem namenili za cesto na Breznico, ki je sedaj izpadla in za vodovod Goropeke.

Seveda je vse to še nedorečeno in upamo, da bomo v teku enega meseca to tudi rešili.

Naslednji postavki sta ureditev ceste Jurišnega bataljona in izgradnja mostu v Brekovicah za katerega je predvidenih 200 starih milijonov. Projekte plača OSKIS, naših 200 milij. pa predstavlja približno polovico stroškov. Drugo polovico prispevka OSKIS.

To so torej največje postavke, vse ostalo pa so tekoče zadeve. Stroški delovne skupnosti KS se predvidevajo v višini 250 starih milijonov. Ta znesek predstavlja skupne stroške delovne skupnosti (bruto OD zaposlenih, vse najemnine, materialni stroški, razsvetljava, zavarovanje, Družbeni dom partizan, vzdrževanje cest in poti, prispevek za Radio Žiri, društva, klube, športna dejavnost, Žirovski občasnik, skratka vse tekoče zadeve).

Omenim naj še največjo akcijo, ki bo letos začeta v

Žireh, ki pa ni investicija krajevne skupnosti. To je regulacija Sore. Za ta poseg je Območna vodna skupnost za leto 1984 namenila okrog 3 milijarde din.

Takšen predlog finančne ga in razvojnega načrta bo posredovan v vsa gospodinjstva in v vse delovne organizacije, tako da bodo krajan res lahko obveščeni, kaj se v KS pripravlja v tem letu in potrebno je le še, da krajan, delovne organizacije, oz. njihovi delavski sveti, društva in organizacije, vaški odbori SZDL in drugi, organizirajo razpravo in stvari temeljito proučijo ter dajo svoje pripombe. Seveda ob upoštevanju realnih možnosti. To je tudi največ, kar lahko pričakujemo. V to akcijo bo potrebno vključiti tudi naš radio in preko njega posredovati krajanom krajšo razlago naših načrtov.

Kako ocenjujete dosedanje delo sveta KS in njegovih organov? Kje je napredek, kje so še pomanjkljivosti? Kakšno sodelovanje bo še potrebno, načrti?



Rado KAVČIČ

Menim, da je svet KS svoje delo opravljal zadovoljivo. Dokaj sprotne smo reševali tekoče probleme in poiskali rešitve tam, kjer je bilo potrebno. Omeniti moram, da je udeležba na vseh sejah zelo dobra in da smo bili samo enkrat nesklepčni. Tudi sami člani sveta so zelo zavzeti in tvorno sodelujejo v razpravah.

Če govorimo o delu sveta KS seveda ne moremo mimo dela njegovih komisij. Zelo nerealno bi bilo reči, da je bolje delala tista komisija, ki se je med letom večkrat sestala. Sigurno je, da je treba dati poudarek vsebini dela ter učinkovitosti. Glede na to mislim, da so najbolj delale



razgovor za urednikovo mizo — razgovor

gospodarska komisija, komisija za kulturo in socialno skrbstvo. Na žalost pa tudi ugotavljam, da imamo dve komisiji, ki se nista sestali niti enkrat. Vprašanje zase je seveda, kako delo komisij izboljšati, oziroma, kako zagotoviti, da bodo posamezne komisije dobile ne samo »redna« gradiva, ki spadajo v njihovo področje, ampak tudi razne pobude drugih organizacij, društev ali neke koordinacije, ki največkrat ostane samo na papirju. Tu bo treba določene stvari še doreči oziroma natančneje opredeliti. Sigurno pa je, da ima tu odločilno vlogo tajnik KS. Na tem mestu bi se namenoma zadržal malo dlje. Obseg dela v naši KS je postal tako velik, da mu sedanja delovna skupnost (trije zaposleni) ni kos, ker mu ne more biti. Ob tem, da sama KS vodi milijardne in več stot milijonske investicije (npr. telefonija, adaptacija DPD Svobode ipd.), so v zadnjem času velika obremenitev za KS investicije žirovskega združenega dela, ki ravno tako vse grede (in bodo šle tudi v bodoče) preko KS kot skupnega naslova. Če temu pridružimo še vse kar je in bo potrebno storiti za bližajočo se regulacijo Sore lahko ugotovimo, da je delovna skupnost KS v zelo težkem položaju. Ob tem uradnih ur za krajane, pripravljane gradiv za seje, pisanje zapisnikov itd. še omenil nisem, rešitev vidim samo v tem, da na KS zaposlimo novega človeka, ki bi se ukvarjal izključno z investicijami. Ob zneskih, ki jih naše investicije predstavljajo, bi se nam to krepko izplačalo. Res je tudi, da imamo za te namene na KS že dalj časa sistematizirano delovno mesto za 4 ure dnevno, vendar je že dolgo časa nezasedeno. Drugi način s katerim si bomo lahko pomagali pa je ta, da bomo za večje naloge, oz. investicije ustanovili posebne komisije ali pododbore, ki bodo skrbeli izključno za določeno investicijo (npr. za regulacijo Sore). Računamo pa v bodoče tudi na več samoiniciativnosti predsednikov komisij.

Vinko KOPAČ:

Nekatere pripombe zadevajo predvsem nas, ki smo na krajevni skupnosti stalno zaposleni in menim, da so včasih upravičene, vendar ob takšnem obsegu dela, ki se samo še povečuje, sami

ne bomo več zmogli reševati vseh zadev. Res je, da smo na krajevno skupnost večkrat že dobili razne predloge in pobude raznih organizacij, vendar v teh pobudah ni bilo niti opredeljeno, kdo in do kdaj je zadolžen, da to tudi izpelje.

Med največjimi investicijami počasi zaključujemo tudi gradnjo telefonskega omrežja. Kakšne so trenutne razmere na tem področju?



Franc KAVČIČ:

Vemo, da smo morali pripraviti časovni plan izgradnje telefonskega omrežja. To je bilo potrebno, saj je prvi izvajalec kasnil s svojimi deli, kasneje zaradi izbire variante izgradnje telefonskega omrežja. Z novim vodstvom krajevne skupnosti smo se dokaj hitro uspeli dogovoriti za varianto, ki je bila že pred časom predlagana, tako da od rebalansa terminskega plana bistveno ne odstopamo. Tako je že priključenih 208 novih telefonskih naročnikov in z delom nadaljujemo tako, kot smo se dogovorili. Sicer z enomesečno zamudo, ker PTT podjetje ni imelo na razpolago dovolj strokovnih ljudi. Nadaljevali bomo s 70 novimi priključki v kraju in z 20 novimi priključki v industrijski coni; upamo pa, da ne bo večjih problemov tudi s priključenjem ostalih predelov vasi in okolice.

V zvezi s sredstvi točnih številčk še ne moremo posredovati, ker nam še niso znani vsi materialni in drugi stroški. Če vemo, da je ves finančni plan slonel na cenah iz leta 1979 in če računamo še na 20% podražitev, je to res majhna podražitev.

Izgradnja pa naj bi bila zaljučena predvideno do kolektivnih dopustov delovnih organizacij, oziroma do konca tega leta. Nato pa bo potrebno dokončati in zgraditi telefonsko centralo. Vendar bo to možno šele takrat, ko bo zgrajena nova pošta. Urediti bo potrebno tudi kabel po Poljanski dolini, kar je v pristojnosti občine, in vozliščno avtomatsko telefonsko centralo na Trati, kar bo akcija celotne industrije naše občine in PTT podjetja Kranj.

Občane ob tem pozivamo, da opravijo ure po pogodbi in da potrpijo, ker preko možnosti in tehničnih pravil pri priklopljanju naročnikov, ne moremo.

Omenil bi še to, da namestavljamo občane vključiti tudi v delovne akcije v industrijski coni, tako da bodo imeli možnost opraviti svoje ure, hkrati bo tako to še ceneje. Lahko rečemo, da do podražitev, o katerih smo govorili, na ta način sploh ne bo prišlo.

Pred nami je regulacija Sore. Kaj vse nas pri tem čaka?

Vinko KOPAČ:

Območna vodna skupnost Gorenjske je na decembrski seji skupščine dodelila znaten znesek sredstev, in hkrati sprejela tudi sklep, da v marcu oz. kakor hitro bodo letos vremenske razmere to dopuščale, začne z regulacijo Sore. Predvidena je etapna gradnja. Planirane pa so tri etape. Prva poteka od elektrarne na Fužinah, do mostu na Ledinici, druga od mostu na Ledinici do mostu v starih Žireh in tretja etapa do sotočja Žirovnice. Na predložitveni obravnavi v Šk. Loki, smo se za tak način že dogovorili. Glede nujnosti oz.



poplavljenosti pa bo prva etapa potekala v starih Žireh in navzdol, potem na Ledinici in navzdol, zadnja etapa pa bi bila do sotočja z Žirovnico.

Razprava, ki smo jo imeli z lastniki zemljišč je pokazala, da bi z deli raje pričeli nižje, kot je bilo prvotno predvideno.

Izpostavljeno je bilo tudi vprašanje odlagališč odvečnega materiala in mišljeno je bilo, da bi pričeli hkrati graditi nosilni tampon za novo žirovsko obvoznico. Toda sredstva za to še niso nikjer zajamčena.

Najprej pa je seveda potrebno urediti soglasja. Nato bomo začeli pripravljati tehnično dokumentacijo, ki mora biti urejena do pričetka del.

Urejevanje industrijske cone ima velik pomen tudi na Žiri kot celoto. Kako potekajo dela in priprave?



Janez PRIMOŽIČ:

Osnova za sedanje, predvsem pa bodoče urejanje industrijske cone je nov, oziroma obnovljen zazidalni načrt industrijske cone v Žireh. Upamo, da ga bomo dobili še letos; izdeluje pa ga Atelje za projektiranje iz Idrije in opredeljuje vse osnovne funkcije; celotno infrastrukturo, potrebno za obstoj in normalen razvoj industrije.

Izgradnja industrijske cone poteka v dveh smereh:

a) izgradnja potrebne infrastrukture

b) širjenje oz. pozidava industrijskih objektov

(Zasnovana je tako, da pozidujemo iz obrobja razpoložljivega zemljišča proti sredini, z namenom, da se preo-

(Nadaljevanje na 10. strani)

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

(Nadaljevanje z 9. strani)

stali del zemljišča maksimalno dolgo pusti za kmetijske namene.)

Skupna naloga vseh delovnih organizacij, ki so ali bodo delale v industrijski coni je, da skupno gradimo in financiramo potrebno infrastrukturo, ki zajema:

— komunalne objekte (kanalizacija, vodovod, ceste, ipd.)

— energetske objekti (toplovodi, transformatorska postaja, skupna toplotna)

— komunikacijske in alarmne naprave (PTT, alarmni sistemi)

— prometnice (ceste in transportne povezave)

— ostalo (zaklonišča in drugo).

Gradnja komunalnih objektov mora potekati po določenem sistemu glede na globino. Najgloblje je: kanalizacija, potem pa sledijo: vodovodna mreža, elektroenergetski kabli, telefonska mreža — kabli, toplovodi in plinovodi, ceste in pločniki. Takšno zaporedje bi moralo obveljati pri izgradnji celotne infrastrukture oz. komunalnih objektov v celotni krajevni skupnosti.

Včasih smo prisiljeni to zaporedje preskočiti, kar pa izredno podraži gradnjo in povzroča nemalo težav (prekopavanje cest, ipd.). Tako sedaj prehitavamo z gradnjo industrijske ceste, vendar to skušamo rešiti na ta način, da spodaj polagamo vse glavne vode oz. cevi, da bi kasneje skozi njih lahko položili kable.

Pomemben je celovit (kompleksen) pristop k gradnji, tako da upoštevamo tudi celoten kraj in potem ožja področja, ki so po zazidalnem področju sicer namenjena posameznim dejavnostim, morajo pa biti enotno urejena.

Pred začetkom gradnje si mora investitor pridobiti vso potrebno dokumentacijo (načrte, projekte), ki morajo biti usklajeni z urbanističnim načrtom kraja in z zazidalnim načrtom.

Prednost dajem kompleksnemu pristopu in potem etapni izgradnji po povedanem zaporedju, seveda v okviru razpoložljivih finančnih sredstev. KS ima na primer izdelan program kompleksne komunalne graditve za sosesko S2.

Nazadnje bi omenil še industrijsko cesto. To, kar sedaj gradimo, je najnujnejše

in s to cesto prehitavamo sicer normalen vrstni red. Gradnja je trenutno prekinjena, predvsem zaradi vremenskih razmer, o izvajalcih pa na tem mestu ne bi govoril, saj smo o tem že precej slišali. V imenu odbora pa lahko rečem, da bo poskrbljeno za to, da bo cesta dokončana v čimkrajšem roku; položiti je treba še asfalt, urediti nabrežine in opremiti cesto. Projekti za drugo fazo so v izdelavi, dogovarjamo pa se za izdelavo lokacijske dokumentacije, nato sledi še odkup zemljišč in pridobitev gradbenega dovoljenja. Vse to naj bi bilo pripravljeno do pomladi, tako da bi čimprej pričeli s pripravljalnimi deli za II. fazo.

Cena I. faze bo predvidoma taka, kot je bilo že prvotno prijavljeno, to je 1,5 stare milijarde din.



Anton ŽIBERT:

Lani smo se z delovnimi organizacijami v industrijski coni dogovorili za skupno izgradnjo toplotarne in na osnovi teh dogovorov je bil sklenjen ustrezen samoupravni sporazum o sovlaganju v izgradnjo toplotarne. Sporazum je bil podpisan konec decembra in na osnovi tega tudi pogodbe z izvajalci ekonomske in tehnološke študije, ki naj bi obsegala: potrebe, lokacijo, ekonomski del in I. fazo, ki naj bi obdelala dejanske potrebe za 10-letno obdobje in II. fazo, v katero bi se vključil tudi ostali del Žirov, torej ostali družbeni objekti. Vse to je v izdelavi in rok bo potekel 30. junija 1984. Tu se pojavlja še problem glede zemljišča, kako pa bo stvar izgledala, pa bomo videli, ko bo študija končana. Predvidena ocena stroškov za toplotarno v I. fazi iz obdobja maj 1983 je bila 7 milijard

starih din, vemo pa lahko tudi, da je sedaj cena veliko višja, da o II. fazi niti ne govorimo.

Pri tem je pomembno tudi to, kaj in kakšne vire energije bomo imeli na razpolago, ker menim, da je geslo »vse na premog«, ki ga v zadnjem času pogosto slišimo, prav tako nesmiselno, saj vemo, da tudi premoga primanjkuje; tu računamo tudi na to, da bi kurili odpadke, ki jih je kar precej. Najmanj tvegana je srednja pot in računati moramo na kurišča, ki bodo kombinirana, čeprav dovoljenj za izgradnjo toplotarn na mazut sedaj ne izdajajo.

Zavedati se moramo tudi tega, da v bodoče posamezne delovne organizacije ne bodo več dobivale soglasij za širjenje kapacitet, zato bomo prav gotovo slejkoprej prisiljeni začeti z gradnjo, pa naj stane kolikor hoče; seveda pa bo k izgradnji potrebno pristopiti čimbolj smotrno, da bomo gradili res tisto, kar bomo v določenem obdobju potrebovali.

Katera so še ostala vprašanja v zvezi z ureditvijo kraja?

Janez KOSMAČ:

Kot predstavnik komisije za urejanje prostora, bi omenil še nekatera vprašanja, ki bi jih še lahko uredili, kljub manjšim finančnim sredstvom. To je dokončanje kanalizacije med potokoma Račevo in Rakulkom, dokončanje uličnih kanalov, ureditev pri bloku na Jezerski ulici, dokončanje uličnega kanala ob Jezerski ulici, priklopitev industrijskega kanala, ipd.

Pripraviti moramo projekte za stare Žiri, čeprav letos še ne bo možno pričeti z izgradnjo kanalizacije v tem delu; pripravljajo se namreč tudi izvedba regulacije Sore in to je deloma povezano z izgradnjo kanalizacije v starih Žireh, vsaj kar zadeva nivoje, ki jih bo treba upoštevati.

Nekaj finančnih sredstev je rezervirano tudi za pripravo investicije za pločnike v centru. Večji problem ostaja še sanacija starega smetišča in potoka Jezernice. To sanacijo pa bi morali povezati tudi z dokončno ureditvijo Ceste Jurišnega bataljona z odvodnjavanjem, saj je to za okolje še vedno pereč problem, ki bi ga morali rešiti v najkrajšem času. Tudi v Osojnici bo potrebno urediti smetišče tako, da ne bo takoj

zmanjkalo prostora. Ostaja tudi še problem dotrajanosti javne razsvetljave in to bi morali povezati z izgradnjo pločnikov in izvajati sočasno.

Zaključek:

Kar zadeva sodelovanje v razpravi o letošnjem razvojnem programu KS in finančnem načrtu, seveda velja hitro povedati, kaj nam pri predvidenem ni prav in predlagati rešitve. Tudi javnih razprav se velja udeležiti, saj kasnejše govorjenje ne pomaga prav nič. Seveda so na vrsti organizatorji, ne samo organi KS, tudi vaški odbori SZDL in druge DPO bodo morale spodbuditi razpravo. Isto velja za delovne organizacije. Saj je končno res, da kljub pomanjkanju finančnih sredstev lahko napravimo veliko, če se bomo pravočasno dogovorili in to potem skupno izvedli. Da ne bomo ograje okrog nekdanjega smetišča postavljali dve leti pa je še vedno ne bo ... in podobnih zadev, ki jih je v Žireh veliko, pa niti ne stanejo toliko.

Ob večjih akcijah, kot so telefonija, obnova doma kulture, dokončanje ceste Jurišnega bataljona in drugih del, gre poleg izdatnih sredstev omeniti iznajdljivost, ki naj zamenja znano škodoželjno čakanje: »kaj bodo napravili«, da jih bomo lahko kritizirali. Pri izvajanju takih del predlagam pogumne, toda zakonite rešitve, saj ob odlašanju letno izgubimo v Žireh izredno veliko denarja, posebno še, če temu botrujejo samovolja in nedelavnost.

Kar zadeva delo organov krajevne skupnosti je ob letu čas, da pogledamo, kdo ne dela, naj bo zamenjan: kar ni dovolj učinkovito, popravimo, da se bo poznalo ...

Nasplošno pa velja: pri delu danes ne pozabimo na jutri, kar pomeni, da moramo načrtovati dolgoročno, hkrati in realno hkrati.

To pa pomeni strokovno v pogledu načrtovanja in izvedbe. Na drugi strani pa upoštevati dolgoročne interese Žirov v celoti in vse sile dobro organizirati. Preveč smo še vedno zaprti vsak za svojo ograjo.





Važno je da vemo

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Kadrovske novice



Irma Dolenc – referentka za delovna razmerja

V mesecu januarju je stopilo v delovno razmerje 6 novih delavcev, z delovnim razmerjem pa je prenehalo 13 delavcev.

V TOZD Proizvodnja so nastopili delo pripravnik Stanislav Semič, v obratu v Gorenji vasi Anica Šinkovec in Andreja Jeram in v obratu Rovte Mihela Dolenc. V TOZD Prodaja, v prodajalni Varaždin, je nastopil delo Ivan Horvatič in v skladišču Marjan Pivk.

V TOZD Proizvodnja so prenehali delati Tomaž Dolenc, Miran Meglič, Anton Bogataj, Robert Vehar, Marjan Vavken, ki so odšli na služenje vojaškega roka ter Marko Bogataj, Silva Poljanšek-Andrejka, Blanka Cvetkovič, Franc Vidmar in Anica More iz obrata Gorenja vas. V TOZD Prodaja so prenehali delati Zorica Šoltić iz prodajalne Čakovec, Silva Iskra iz prodajalne Novo mesto in Jožefa Ocepek iz prodajalne Trbovlje.



Izgleda, da so bili učni uspehi kar dobri



Gradnja skladišča vnetljivih snovi res počasi napreduje

Z njimi je rasla Alpina



Usoda in delovne poti žirovskih čevljarjev so si kar nekoliko podobne; življenjska pot Franca Nagliča ni posebna izjema...

»Kot štirinajstletnik sem se začel učiti pri sosedu Francu Kržišniku«, je začel presti votek spominov. »Učna doba je trajala 3 leta, le da sem zadnje pol leta lahko že tudi kaj zaslužil. Delali smo po dvanajst ur dnevno, vmes smo opoldne šli domov na kosilo.

Kasneje sem štiri leta delal pri Gantarju, do svetovne gospodarske krize. Moje zaposlitve do druge svetovne vojne so bile še v Sori, pri Arharju, kjer smo tedaj izdelovali šivane čevlje, vmes sem za nekaj časa odšel k sorodnikom v Italijo, kjer sem gojil vinsko trto, med 40 drugimi Žirovci sem delal v Ljubljani, v tedanji Krisperjevi tovarni, kjer smo izdelovali gozderje za vojake.

Zadnja leta pred vojno, tja do jeseni 1943 pa sem delal spet v zadrugi Sora. Tedaj pa sem odšel v partizane, najprej v Vojkovo, kasneje pa v Gradnikovo brigado, kjer sem bil in-tendant.

Ko sem se po vojni, junija 1945, vrnil iz JLA, sem se seveda takoj vključil v delo v Žireh. Učil sem tudi vajence pri Fricu. V »Strojarni« smo začeli učiti izdelovanje gozderjev, leta 1948; treba je bilo usposobiti pomožne delavce, saj se je tovarna naglo razvijala.

Postal sem mojster v montaži in moram reči, da smo tedaj morali za napredek marsikaj žrtvovati, toda ni nam bilo žal. Posebno poglavje je bil prav prehod od pretežno ročnega na strojno izdelavo v letih od 1956–1962.

Franc Naglič pa ni bil dejaven le na strokovnem in organizacijskem področju. V najbolj usodnih časih je sodeloval v delavskem svetu in upravnem odboru, ki je imel tedaj odločilno vlogo v gospodarjenju podjetja.

Ko je leta 1964 odšel v pokoj, kot vsi pravi Žirovci, ni miroval: sodeloval je pri gradnji mnogih silosov po okolici, nekaj let je tudi žagal drva krajonom.

»Sedaj sem bolj doma; imam nekaj malega živine in dela je ravno prav«, je končal Franc, ki bo v kratkem praznoval tridesetletno življenje.

Ob tem mu želimo še veliko trdnega zdravja!

Tekst: Nejko Podobnik

Foto: Brigita Grošelj

Potek gradnje skladišča vnetljivih materialov

Dela na gradbišču ne potekajo skladno z operativnim planom. Izvajalec del je do sedaj v zamudi približno dva meseca.

Glede na končni rok predaje objekta, to je 20. maj 1984, izvajalec meni, da bodo zaostala dela uspešno opravili in objekt predali investitorju v dogovorjenem roku.

Rajko ŠUBIC

Spet nekaj nasvetov Janeza Šmitka v zvezi s smučarsko opremo

Gotovo skoraj ni šport, pri katerem je uspeh ali neuspeh toliko odvisen od ustrezne opreme, kot prav pri alpskem smučanju. Strokovnjaki danes povsem soglašajo v velikem pomenu opreme za napredek smučarskega športa. Lahko rečemo, da današnja izpopolnjena oprema veliko prispeva k laagodnejšemu, hitrejšemu in varnejšemu krmarjenju alpskih smučarjev.

Spričo množic smučarjev, ki odhajajo na smučišča vse leto, ni prav nič čudnega, če proizvajalci nenehno iščejo načine za uveljavljanje tudi povsem modnih novosti v opremi. To jim pač narekujejo komercialni razlogi: strokovnjak — naj bo to učitelj, vaditelj ali trener smučanja, pa mora zmerom kritično presoditi, kaj je primerno in kaj ne.

Spregovorimo danes o najmlajših

Ko začne otrok smučati po strmini potrebuje prave smučarske čevlje, »pancerje« in smuči z robniki in vezmi, ki ne dopuščajo dvigovanja pete. Čevlji z upogljivim podplatom so primerni za hojo in sankanje. Smučarski čevlji pa dajejo otroku oporo za vzdrževanje ravnotežja pri prvem spustu naravnost, kmalu zatem poševno na robnikih in kasneje v pluznih zavojih.

Čevlji za otroke naj bodo lahki!

Za dobro vožnjo je zelo pomemben ustrezen »kantings«. Kaj je to? Če stojimo na ravni podlagi, sta nogi toliko narazen, da sta kolena raz-

maknjeni za širino pesti; takrat so smuči praviloma na tleh. Napačno in nevarno je, če smučar stoji na zunanjih robnikih, včasih pa na račun specifične anatomske zgradbe na notranjih. Pravilno grajen čevlj lahko omogoča večini smučarjev ustrezno lego smuči na ravni podlagi. Neenake obremenitve se dajo izmeriti in z določenimi posegi popraviti, če imajo čevlji vgrajen mehanizem za nastavitve »kantinga«, je tak popravek enostavnejši.

Vsak smučar ali smučarka si seveda želi udobja. Med vožnjo lahko sile, ki se prenesejo s čevlja na nogo, povzročijo bolečine in sčasoma tudi poškodbe, če se noga slabo prilega notranjemu čevlju. Ob pomerjanju čevljev moramo biti pozorni na to, da se čim bolj natančno prilegajo nogam. Noge se v čevljih ne smejo premikati. Najpomembnejši je oprijem pete in gležnjeve, ki preprečuje dvig pete od dna čevlja. Če se to zgodi, potem varnostne vezi ne delujejo najbolje. Če je čevlj predolg, ni dobrega oprijema. Čevlj pomerjamo v tankih nogavicah, kajti vsako obuvalo se z rabo raztegne. Volnenih debelih nogavic že dolgo ne uporabljamo več, ker preprečujejo trden oprijem, ki je nujen za uspešno nastavljanje robnikov na trdem snegu.

Čevlj spoznamo najbolje, ko si pripnemo smuči. Ko se nagnemo naprej, ugotovimo oprijem pete in ustreznost oblazinjenega jezika, ob nagibu nazaj pa ugotovimo, ali je nart primerno prijeto.

S pojavom »spoilerja«, to je nastavka, ki omogoča oporo v nagibu nazaj, se je močno izboljšala smučarjeva trdnost. Pri čevljih brez tega nastavka je smučar padel ob prevelikem nagibu nazaj.

Sedeča drža tako zelo obremenjuje kolenski sklep, da ga lahko okvari. Zato je

posebno za otroke pomembno, da so na smučanje telesno dobro pripravljene, da ne smučajo predolgo in da imajo čevlje, s katerimi lahko pravilno smučajo, pravilno smučanje pa se odraža ob gibanju »dol-gor« in ne »sede«, ali celo z iztegnjenimi nogami.



V tem oddelku so vlili že tisoče in tisoče sestavnih delov za smučarsko obutev

Frenka Vidmarja ni več med nami



Njegove najbližje sodelavce in vse delavce Alpinne je nenadoma pretresla vest: Frenk je pod težo notranjih bremen omahnil za vedno.

To dejstvo nam je še v tem trenutku nekako nedoumljivo, saj je vedno kar izžareval moč in optimizem...

Pred desetimi leti se je hitro vključil v naš kolektiv. Želel si je sicer nazaj na kmetijo, kar pa ga ni oviralo, da ne bi postal dober in poštvovalen vzdrževalec strojev za obdelavo termoplastov. Za-

nimal se je in njegov prefinjen občutek za stroje mu je pri tem pomagal. Napako je skušal odkriti in odpraviti in ponavadi je tudi uspel. Tudi kadar je bila potrebna največja požrtvovalnost je bil Frenk vedno zraven...

Skratka, postal je zares naš dober prijatelj in sodelavec, ki je imel za vsakogar prijazno in hudo-mušno besedo. Pogrešali bomo njegovo znanje, njegov široki nasmeh in duhovitost, tovarštvo in prijateljstvo. V tem pogledu bo Frenk ostal vedno med nami.



Tudi za rekreacijsko smučanje se je treba dobro pripraviti



To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj



Dobračevski gasilci so končno dobili opremo, na katero so čakali tri leta

Za dela z novo opremo se bodo morali tudi usposobiti. Gasilski častniki in podčastniki bodo morali pred komisijo preveriti svoje znanje. Razen Brekovic so še vsi gasilski domovi brez telefona. Tečajji za izprašane gasilce, podčastnike in častnike niso bili zaključeni.

Dobračevski gasilci, ki se ponajajo z novim gasilskim domom, so kar tri leta čakali na obljubljeni in plačano vozilo, ki je bilo po svoji funkciji namenjeno za gašenje industrijskih objektov. Končno je vozilo tu. To je kombinirano gasilsko vozilo, Zastava 650 s 4.850 kg koristne nosilnosti, s cisterno za vodo in peno ter vodnim topom in je za gašenje industrijskih objektov res primerno. Svoj ognjeni krst je doživelo že prve dni pri požaru v Rakulku, 23. oktobra 1983. Konec leta pa so dobili še nov manjši avto TAM 2100, ki bo prevzel vlogo dosedanjega kombija IMV, ki je že skoraj amortiziran. Dobavo Tamovega vozila so pričakovali še leto, zato so morali gasilci na hitro zbrati sredstva za plačilo, da so ga lahko predčasno prevzeli. Vso gasilsko intervencijsko opremo so že prenesli v novo vozilo.

Kombi bo odslej služil za prevoz ljudi in ostalo gasilsko opremo, kot je električni generator, električni kabli in svetilke za delo gasilske službe v nočnih pogojih.

Hkrati z novo opremo pa ugotavljajo, da jo bo treba znati uspešno uporabljati. Lansko leto je bilo precej gasilskih vaj, med drugim tudi sektorska vaja za gornji konec Poljanske doline na Trebiji. Pri vsaki vaji gasilci ugotovijo, da še niso dovolj usposobljeni, saj dosedanje znanje gasilcev zaostaja za razvojem gasilske opreme in tehnike gašenja v vseh pogojih.

Lani je bil v organizaciji gasilske enote iz Alpine organiziran v Gasilskem domu na Dobračevi tečaj za izprašane gasilce, katerim so se pridružili tudi novi gasilci iz drugih gasilskih enot. Na preizkus znanja so bili povabljeni le gasilci iz Alpine, za-

radi česar tečajniki iz drugih gasilskih enot negodujejo.

Še slabše je lani teklo izobraževanje gasilskih častnikov in podčastnikov. Tečajniki iz Žirov so se redno vozili na tečaj z avtobusom, toda obisk iz drugih društev je bil slab in s tečajem so prenehali in ga tudi jeseni niso nadaljevali. Tudi usposabljanje novih strojnikov ni potekalo po planu. Na splošno rečeno, resnica je, da izobraževanje gasilskih kadrov v preteklem letu ni bilo dobro. Velja pa povedati, da so vaje članov, članic, mladincev, mladink in pionirjev, potekale v v normalnih pogojih, kot prejšnja leta, vendar pa pri tem ni videti kakšnega napredka, kar za razvoj gasilstva ni vzpodbudno.

Vse dosedanje znanje članov vseh gasilskih enot bodo letos preverili pred posebnimi komisijami. Obstaja namreč bojazen, da marsikateri član operativne gasilske enote ni sposoben ravnati z gasilsko opremo in pripomočki, ki mu je zaupana. V ta namen bodo pripravili več strokovnih predavanj in praktičnih vaj za preizkus znanja.

Gasilske enote na Žirovskem, razen Brekovic, so še brez telefona, kar otežkoča informiranje ob začetku alarma ob elementarnih nesrečah, vendar upajo, da bo to letos urejeno, saj bi gasilski domovi morali imeti prednost pri napeljavi telefona.

Gasilsko društvo Žiri ima sicer v svoji opremi radio UKW primopredajnik, vendar tovrstna zveza za gasilce v slovenskem radiofuzijskem prostoru še ni zajeta.

V preteklem letu so bili na področju gasilskega društva Dobračeva kar štirje požari: 13. avgusta pri Potočniku na Dobračevi, 17. avgusta na do-

mačiji Seljaka v Mrzlem vrhu, 23. oktobra na poslopju Burjeka v Rakulku, 8. decembra pa je zagorel gozd nad Bedrihom.

V zadnji polovici leta je gasilsko društvo Dobračeva namestilo v naseljih, kjer razen hidrantov ni bilo drugih vodnih virov, sedem omaric z najnujnejšo opremo za prvo intervencijo pri gašenju požara. Žal so posamezniki celo nasprotovali postavitvi omaric na njihovem zemljišču.

Občinska požarna skupnost in občinska gasilska zveza sta tako izčrpali finančne možnosti pri opremi žirovskih gasilskih društev. S

svojo opremo namreč sedaj zadovoljujejo protipožarne potrebe za učinkovito gašenje požarov. Na vrsto sedaj prihajajo gasilska društva Poljane, Trata in Železniki.

Ob tem naj povem še tole: Vsa gasilska društva škofje-loške občine prosijo uporabnike telefonov, da prve tri minute po alarmu pustijo telefonske slušalke pri miru in dajo prednost informiranju in zvebam gasilskih pogovorov, ljudski milici in Radiu Žiri za prenos informacij. Sicer pa vas bo radio Žiri ob elementarnih nesrečah na Žirovskem področju še vedno sproti obveščal.

Ivan REVEN

Napotek k boljšemu TV programu v Žireh

Ker se je v zadnjem času pojavilo veliko pritožb glede nekvalitetnega sprejema TV signalov v vaši krajevni skupnosti, sem bil naprošen, da na najprikladnejši način pojasnim, kako si lahko sami ali pa s pomočjo strokovnjaka, pomagata do boljšega sprejema.

Vsako mora vedeti, da se ne bi smel pritoževati nad »nekvalitetnim« sprejemom, dokler sam ni poskrbel za osnovno, da bi se njegovi sprejemni pogoji normalizirali.

Predpogoj so seveda pravilno izbrane sprejemne antene in pravilna povezava TV sprejemnika z antenami.

Predlagam nakup anten Gorenje Elrad, čeprav ni rečeno, da ne bi dosegli enakih rezultatov s katerimi drugimi antenami.

Pri vas je sprejem možen s Koprivnika, kjer lahko spremljate:

LJ 1. program na 10. kanalu (VHF področje)

LJ 2. program na 30. kanalu (UHF področje)

ZGB program na 49. kanalu (UHF področje) in s Fricovega griča:

LJ 1. program na 8. kanalu (VHF področje)

LJ 2. program na 23. kanalu (UHF področje)

ZGB program na 36. kanalu (UHF področje)

V vaši tehnični trgovini je možno kupiti vse potrebne antene, tehnični pribor in antenski koaksialni kabel.

Pri sprejemu TV signalov poznamo tri sprejemne pogoje:

— za normalne sprejemne pogoje smatramo sprejem takrat, ko iz mesta sprejema (streha poslopja ali individualne hiše) direktno vidimo anteno pretvornika in to v oddaljenosti do 3 km. V tem primeru je sistem najenostavnejši in seveda najcenejši. Vendar se vseeno zahteva za kvaliteten sprejem TV signalov postavitev antenskega sistema na streho in ne na podstreho. Vložni trud in stroški se prav kmalu obrestujejo z zadovoljstvom.

— za zahtevnejše sprejemne pogoje pa smatramo lokacijo antenskega sistema na mestu, kjer je oddaljenost od pretvornika večja kot 3 km in je na meji vidljivosti, to pa pomeni, da zaradi bližnjih in sosednjih hiš in pa tudi že zaradi naravnih ovir (gozd, manjši hrib, greben) ni možen pogled direktno na pretvornik.

V tem primeru so potrebne boljše antene in pa še oplemenitenje TV signalov z ojačevalcem.

— Seveda pa se največji problemi pojavijo na lokacijah, kjer je oddaljenost večja in optična vidljivost s pretvornikom ni vzpostavljena niti z zelo dolgim drogom — to so težki sprejemni pogoji.

V tem primeru niso dovolj samo dobre antene, pač pa je potrebno tudi več potrpljenja in eksperimentiranja s postavitvijo antenskega droga na pravo mesto na strehi.

V tem primeru se tudi dostikrat izkaže kot koristno, (Nadaljevanje na 14. strani)

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj



Peko prvi — Alpina druga

V nedeljo, 5. februarja je bila na Ulovki pri Vrhniku spet zimska Šuštarijada, na kateri se je zbralo preko sedemsto tekmovalcev iz slovenskih delovnih organizacij usnjarske in usnjarsko-predelovalne industrije.

Tekmovali so v veleslalomu in tekih.

Spet je zmagala ekipa Peka iz Tržiča, ki je dosegla 89 točk, druga je bila ekipa Alpine, ki je dosegla 75 točk.

Od naših je v veleslalomu v kategoriji moških od 40—50 let zmagal Rado Podobnik, pri tekačih pa je v kategoriji članov od 30—40 let zmagal Lojze Oblak.

Podrobnejše rezultate bomo objavili v naslednji številki.

Za mrliško vežico so darovali

Sodelavci Hilde Demšar s Prvomajske ulice, namesto cvetja ob smrti očeta — 2.000. din.

Slavko Erznožnik, Polje 9, 1.000. din namesto cvetja ob smrti Jožeta Kržišnika iz Jarčje doline.

Anica Eisele, Selo 42, 2.000. din ob smrti moža Karla.

Napitek k boljšemu TV programu

(Nadaljevanje s 13. strani)

da premaknemo posamezne antene na drogu po višini — tako UHF kot tudi za VHF signale. To pomeni, da ni nujno pravilo, da bo signal najboljši takrat, ko bo antena najvišje, oziroma najnižje. Potrebno je poskušati, pa vseeno uspeh ni vedno zagotovljen, kljub strokovnemu pristopu. Nemogoče sprejemne pogoje se potem rešuje s prestavitvijo antenskih sistemov na bližnji hrib, višje drevo ali višjo zgradbo, kar nato tehnično pravilno povežemo s kablom na sprejemnik.

MORDA ŠE PREDLOG TRGOVCEM

Tehnična trgovina naj bi imela na zalogi:

— za normalne pogoje sprejema

TV 3005

TV 4509

P 2643

— za zahtevnejše pogoje sprejema

TV 3013

TV 4509

TAO 2074

NEO 2202

— za težke pogoje sprejema

TV special 8 K

TV special 10 K

TV 4591

TAO 2074

NEO 2202

POLEG TEGA PA ŠE:

Koaksialni kabel special

strešnik z gumo

strokroček za antenski drog

konzole za pritrditev antenskega droga

Kultura — sredstvo in cilj

V preteklosti smo tudi v Žireh predvsem skrbeli za zadovoljitev gmotnih potreb, za svoj obstoj in ugodje; manj pa smo skrbeli za kulturno bogatejše in smiselnejše življenje.

Seveda, za vse v preteklosti tudi ni bilo sredstev, zato moramo vsaj sedaj izdvajati del naše presežne vrednosti za razvoj na področju kulture v kraju.

S tem se nam bodo odpirala nova obzorja, spoznavali bomo zaklade kulture, se usposabljali in bogatili, s tem pa bomo lažje razumeli tudi gospodarske in druge družbene težave in se ustvarjalno vključevali v delo in življenje.

Ob spoznavanju vsakovrstnih lepot in kulturnega bogatstva bomo začutili pravo človeško srečo bivanja in obstoja, razkili bomo nove vrednote, ki bodo še bolj vredne človeka in resnično doživeli pravi smisel svojega življenja.

Če se zavedamo poslanstva kulturne dejavnosti in kulturnega življenja nasploh, potem omogočimo, da bo kultura sredi splošnega družbenega razvoja dobila pravo mesto, ustrezne možnosti in sredstva.

Čas v katerem živimo terja, da počlovečimo svoje odnose, tako pri delu, v soseski, v kraju in družbi kot celoti. Ne smemo dopustiti, da bi bili le fizična bitja; in prav kultura nam omogoča, da plemenitimo svoje življenje. Ne dovolimo, da kultura ostane na stranskem tiru; nekateri si tega še želijo.

Hiter družbeni razvoj zahteva, da v kraju poleg ljubiteljskih, zabavnih in bolj manifestativnih oblik kulturnega življenja, gojimo še druge kulturno-prosvetne vsebinske oblike dela in življenja v kraju.

Iz vsega tega bomo črpali novih moči in spoznanja ter revolucionarni pogum za spreminjanje razmer v družbi. Družbi, ki bi se otresla tradicionalnih spon, ki bi omogočila bolj demokratično in človeka vredno življenje.

To je dolgotrajna in stalna naloga in skrb, toda to nas ne sme utruditi, kajti naš končni smoter je, da bomo usposobljeni za življenje na višji tehnološki in duhovni ravni.

Peter NAGLIČ

Vsem, ki nimajo do sedaj urejenega sprejema, želim ob montažah čim več uspeha.

Lojze PROSEN

Koliko nas je

Lani je bilo na področju Krajevnega urada Žiri rojenih 68 oseb, umrlo pa je 42 ljudi. Selitveni prirast je bil 8 oseb. Skupni prirast prebivalstva v Žireh v letu 1983 je torej 31 oseb.

Anka KAVČIČ

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi: TOZD Proizvodnja, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Anica Govekar, Rado Kavčič, Anton Eniko, Helena Kavčič, Marjan Pišljari, Anuška Kavčič — tehnični urednik, Neško Podobnik — glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Brigita Grošelj. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj